

تعریف «نیازهای انسانی» از دید اسرائیل

گزارش عبدالکریم سمارة از بیت المقدس

۲۶ فوریه ۲۰۰۹، رادیو شرق - پاریس

فقدان آشکار مواد غذایی و دارویی، و ویرانی غزه در پی تجاوز و بمباران اسرائیل، باعث شده که هدایت های نمایندگی رسمی و غیر رسمی از سراسر جهان از نوار غزه دیدن کنند. اخیراً جان کری، کاندیدای اسبق ریاست جمهوری آمریکا و رئیس کمیته روابط خارجی مجلس نمایندگان این کشور از غزه دیدن کرد. حادثه تأسفبار و مضحکی که به هنگام رسیدن او به «مرز غزه» [مرزی وجود دارد؟] رخ داد جالب توجه است و نشان می دهد که اسرائیل تا چه حد زورگویی می کند. وی در یک اتومبیل متعلق به ملل متحد به دروازه اصلی غزه می رسد و دهها کامیون را مشاهده می کند که هفته ها ست منتظرند و به آنها اجازه ورود داده نشده است. از محموله کامیونها که می پرسد، معلوم می شود ماکارونی ست. ناراحت می شود و از وزیر دفاع اسرائیل، ایهود باراک که او را همراهی می کرده علت نگر داشتن کامیونها را می پرسد. باراک که نمی دانسته چه جواب دهد، علت را از مأمورین اسرائیلی جویا می شود. آنها جواب می دهند که تعریف «نیازهای انسانی» که در دستورات دولتی آمده شامل برنج می شود نه ماکارونی! باراک که در توجیه این رفتار با بن بست روبرو می شود فوراً دستور می دهد به کامیون ها اجازه ورود بدهند.

این حادثه باعث شد که ملل متحد، آمریکا و نیز اروپا به انتقاد از اسرائیل تشویق شوند که چرا نه تنها مواد غذایی، بلکه راه ورود کالاهای دیگر نظیر مصالح ساختمانی و غیره را بر مردم شدیداً آسیب دیده غزه می بندد. در پی این حادثه است که اسرائیل از آمریکا و نیز از چهار دولت عمده اروپا نامه هایی دریافت کرد که از او می خواستند راه ها را باز کند و اجازه دهد که کامیون ها بتوانند کالاهای مختلف را به آنجا حمل کنند.

قبل از اینکه کلینتون وزیر خارجه آمریکا از منطقه دیدار کند قرار است ترتیبی داده شود تا «نیازهای انسانی» غزه مرتفع گردد و این کار مستلزم آن است که هر روز ۵۰۰ کامیون به غزه راه یابند؛ در حالی که میانگین تعداد کامیونها هم اکنون ۱۷۰ است یعنی یک سوم مورد نیاز. بگذریم که در رأس لیست کالاهای ممنوع، آهن و سیمان و شیشه و آلومینیوم قرار دارد به این بهانه که حماس از این ها برای ساختن سلاح و استحکامات نظامی استفاده می کند. اینجا ست که می توان پرسید تعریف «نیازهای انسانی» چیست؟ آیا صرفاً آب و نان و لباس است یعنی انسان را به ابتدائی ترین حالت زندگی بازگرداندن؟ پس تکلیف مسکن و مواد صنعتی و غیره چه می شود؟ توجه کنیم که ۳۰ درصد از ساختمانها و راه و پل و غیره ویران شده، تا چه رسد به مراکز آب و برق و تلفن و کلاً زیربنای جامعه.

۲۰ هزار خانه به طور کلی یا بخشی از آن ویران شده و باید بازسازی شود و صد هزار نفر بار دیگر آواره شده اند و دوباره در چادر بسر می برند. این آوارگان می پرسند در حالی که سیمان و آهن و شیشه اجازه ورود ندارد معنای ۹۰۰ میلیون دلار کمک ایالات متحده برای بازسازی غزه چیست؟ آیا باز هم چادر می سازند و در چادر باید بسر برد؟

یکی از مسائل مهم دیگر تحویل پول به نوار غزه است که قدرت خرید را فلج کرده. اگر کالا باشد پول نیست؛ یعنی کارکنان آژانس ملل متحد، کارکنان دولت فلسطین و همین طور کارمندان مؤسسات بین المللی و نیز کارمندان بخش خصوصی نمی توانند حقوقی دریافت کنند.

اسرائیل هرچندگاه اجازه ورود پول می دهد و دهها هزار نفر جلوی بانک منتظر می مانند ولی طی چند ساعت پول ته می کشد. این اقدامات اسرائیل که مردم را به خفگی دچار می کند برای اثبات این امر است که زندگی و سرنوشت یک میلیون و نیم اهالی غزه به دست اوست و همگی در گرو سربازی هستند که به اسارت فلسطینی ها افتاده یعنی جلعاد شالیت. (پایان گزارش)

(ترجمه برای اندیشه و پیکار)